

Byla C-442/19**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2019 m. birželio 12 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. birželio 7 d.

Kasatorė:

Stichting Brein

Kita kasacinio proceso šalis:

News-Service Europe BV

Pagrindinės bylos dalykas

Kasacinis skundas dėl *News-Service Europe BV* (toliau – NSE), buvusios *Usenet* paslaugų teikėjos, atsakomybės už saugomų kūrinių platinimą *Usenet* tinkle negavus teisių turėtojų, kurių interesus gina *Stichting Brein*, leidimo.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąvokos „viešas skelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį, išaiškinimas kalbant apie platformą, kurioje naudotojai, pasinaudodami informacija naujienų grupėse ir (arba) vieną kartą patvirtindami savo tapatybę el. pašto pranešimu, gali rasti saugomus kūrinius ir juos atsisiųsti, ir Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalies ryšio su Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalimi išaiškinimas. SESV 267 straipsnis.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar platformos, kurioje teikiamos *Usenet* tinklo paslaugos, valdytojas (o NSE buvo tokia valdytoja), šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą [1–7] ir [16] punktuose nurodytomis aplinkybėmis laikomas viešai skelbiančiu kūrinis, kaip tai suprantama pagal 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230, toliau – Direktyva 2001/29/EB), 3 straipsnio 1 dalį?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai (t. y. kūriniai viešai skelbiami):

Ar nustačius, kad platformos, kurioje teikiamos *Usenet* tinklo paslaugos, valdytojas viešai skelbia kūrinis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį, negalima taikyti 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399, toliau – Direktyva 2000/31/EB) 14 straipsnio 1 dalies?

3. Jei į pirmąjį ar antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai (todėl iš principo galima remtis atsakomybės išimtimis pagal Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalį):

Ar platformos, kurioje teikiamos *Usenet* tinklo paslaugos, valdytojas, kuris siūlo šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą [1–7] ir [16] punktuose nurodytas paslaugas, atlieka aktyvius veiksmus, dėl kurių neleidžiama remtis Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalimi?

4. Ar platformos, kurioje teikiamos *Usenet* tinklo paslaugos, valdytojui, viešai skelbiančiam kūrinis ir galinčiam remtis Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalimi, galima uždrausti tęsti šį pažeidimą ir (arba) dėl jo priimti nurodymą, kuris taikomas plačiau negu aprėpia šios direktyvos 14 straipsnio 3 dalyje numatytos galimybės, arba kuris prieštarauja Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnio 1 daliai?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 27 konstatuojamoji dalis ir 3 straipsnio 1 bei 2 dalys

2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos,

teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) 14 straipsnio 1 ir 3 dalys bei 15 straipsnio 1 dalis

2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/790 dėl autorių teisių ir gretutinių teisių bendrojoje skaitmeninėje rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 96/9/EB ir 2001/29/EB, 17 straipsnio 1 ir 3 dalys

Nurodyta Teisingumo Teismo jurisprudencija

2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimas *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764

2010 m. kovo 23 d. Sprendimas *Google France ir Google*, sujungtos bylos C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159

2011 m. liepos 12 d. Sprendimas *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474

2016 m. gegužės 31 d. Sprendimas *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379

2017 m. balandžio 26 d. Sprendimas *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300

2017 m. birželio 14 d. Sprendimas *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456

2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimas *SNB-REACT*, C-521/17, EU:C:2018:639

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Burgerlijk Wetboek (Civilinis kodeksas, toliau – BW) 6:196c straipsnio 1, 4 ir 5 dalys

Bylos aplinkybių ir proceso santrauka

- 1 *Stichting Brein*, kaip nurodyta jos įstatuose, kovoja su neteisėtu laikmenų ir duomenų naudojimu ir gina teisių į duomenis turėtojų ir teisę naudoti šiuos duomenis turinčių subjektų interesus.
- 2 NSE valdė platformą, kurioje buvo teikiamos *Usenet* tinklo paslaugos. Remiantis *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas, Nyderlandai) sprendimu šioje byloje, NSE sustabdė savo veiklą ir nebeteikia *Usenet* paslaugų.
- 3 *Usenet* tinklas buvo sukurtas 1979 m. ir jis sudaro interneto dalį. Tai tarptautinė platforma, kurioje dalijamasi pranešimais. *Usenet* tinklą sudaro įvairūs diskusijų forumai (naujienu grupės), kurie pagal hierarchinę struktūrą suskirstomi atskiromis temomis. *Usenet* tinklo naudotojai patys gali kurti naujas naujienu grupes. Jie gali pranešimus skelbti pasirinktoje naujienu grupėje (įkelti arba paskelbti). Paskelbto pranešimo antraštė (anglų k. *Header*) įtraukiama į naujienu grupės apžvalgą (anglų k. *Overview*), todėl kiti naudotojai gali rasti šį pranešimą

naujienu grupėje. Pranešimams iškart priskiriamas vienkartinis identifikacinis kodas, kuris automatiškai sukuriamas naudotojui paskelbus pranešimą. Be to, naudojantis šiuo identifikaciniu kodu galima peržiūrėti pranešimus. Todėl *Usenet* tinklo naudotojai gali peržiūrėti pranešimus pasirinkdami juos iš naujienu grupės apžvalgos arba tiesiogiai peržiūrėti juos naudodamiesi vienkartinio identifikaciniu kodu. Jei naudotojai pageidauja, jie gali susirastus pranešimus atsisiųsti.

- 4 *Usenet* tinklą naudoja daug paslaugų teikėjų. Jei tam tikro *Usenet* paslaugų teikėjo tinklo naudotojas paskelbia pranešimą, šiuo pranešimu vieną kartą pasidalijama su visais kitais *Usenet* tinklo paslaugų teikėjais. Šis procesas vadinamas sinchronizavimu arba išteklių mainais (angl. *Peering*). *Usenet* tinklo paslaugų teikėjai savo serveriuose išsaugo jų naudotojų gautus pranešimus, be to, jie išsaugo ir sinchronizavimo būdu iš kitų *Usenet* tinklo paslaugų teikėjų gautus pranešimus. Seniausi pranešimai automatiškai pašalinami, kad atsirastų vietos naujiems. Duomenų saugojimo laikotarpis vadinamas saugojimo trukme. 2011 m. gegužės mėn. NSE saugojimo trukmė buvo 400 dienų. Dėl sinchronizavimo ir (arba) išteklių mainų visi *Usenet* tinklo paslaugų teikėjai iš esmės turi tuos pačius įrašus. Galimi skirtumai susidaro dėl skirtingos saugojimo trukmės (ir, atitinkamais atvejais, dėl sutrikimų ar šalinimo procedūrų, kai taikoma vadinamoji neteisėto turinio pašalinimo (angl. *Notice and Takedown*), toliau – NTD procedūra).
- 5 *Usenet* tinklas naudojamas, be kita ko, platinant pranešimus, kuriuose pateikiama vaizdo ir (arba) garso medžiaga arba programinė įranga. Tokiu atveju dvejetainė rinkmena (kurioje yra, pvz., vaizdo filmas, muzikos įrašas ar žaidimas) taikant programinę įrangą išskaidoma naudotojo kompiuteryje į daug raidinių skaitmeninių pranešimų ir užkoduojama, o vėliau tie pranešimai paskelbiami *Usenet* tinkle. Pranešimai, kurie atsiranda užkodavus ir išskaidžius dvejetainę rinkmeną, yra vadinami dvejetainiais kodais. Šiuos dvejetainius kodus kiti naudotojai gali surinkti ir vėliau, naudodamiesi programine įranga, sudėti į vieną rinkinį bei iššifruoti, kad vėl susidarytų pradinė dvejetainė rinkmena. Tam reikalingą programinę įrangą galima nemokamai susirasti internete. NSE ją kuria, siūlo arba tiekia. Yra įvairių paieškos sistemų ir taikomųjų programų, kuriomis naudodamiesi naudotojai (naudodamiesi pranešimų identifikaciniais kodais) gali ieškoti *Usenet* tinkle pageidaujamos muzikos ar vaizdo filmų.
- 6 NSE klientai buvo, pvz., interneto paslaugų teikėjai, kurie galimybę naudotis *Usenet* tinklu įtraukdavo į vartotojams siūlomus interneto paketus. Klientu galėjo tapti ir vadinamasis perpardavėjas, siūlantis vartotojams abonementus, suteikiančius teisę tiesiogiai prisijungti prie NSE serverių. Abiem atvejais vartotojas galėjo atsisiųsti NSE serverių turinį. NSE nepalaikė jokių tiesioginių komercinių santykių su vartotojais.
- 7 Tam tikru momentu po 2009 m. balandžio 6 d. NSE ėmė taikyti NTD procedūrą. Be to, tam tikru momentu iki 2011 m. gegužės 24 d. NSE ėmė taikyti vadinamąją paspartintą (angl. *Fast Track*) procedūrą. Šia procedūra tam tikroms šalims

suteikiama teisė tiesiogiai (t. y. nedalyvaujant NSE) pašalinti neteisėtus įrašus iš NSE serverių.

- 8 Šioje byloje *Stichting Brein* apskritai reikalauja i) pripažinti, kad NSE pažeidžia teisių turėtojų, kurių interesus gina *Stichting Brein*, autorių teises ir gretutines teises, ii) pripažinti, kad NSE turi prisiimti atsakomybę už šiais pažeidimais padarytą žalą, ir iii) priimti nurodymą, susijusį su dvejetainių kodų taikymu, nutraukti daromą pažeidimą ir jo nebedaryti ateityje. *Stichting Brein* grindžia šiuos reikalavimus argumentu, kad NSE pati pažeidžia teisių turėtojų autorių teises ir gretutines teises, be to, veikia neteisėtai, nes sudaro galimybę siekiant komercinės naudos naudotis atsiuntimo sistema, kurioje yra išsaugota ir platinama daug saugomo turinio, kuriuo naudotis nėra suteiktas atitinkamas leidimas.
- 9 *Rechtbank Amsterdam* patenkino i punkte nurodytą reikalavimą ir priėmė iii punkte prašomą nurodymą. *Rechtbank* atmetė ii punkte nurodytą reikalavimą, nes jis buvo nepakankamai pagrįstas.
- 10 *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas, Nyderlandai) panaikino *Rechtbank* sprendimą ir nurodė NSE nustatyti NTD procedūrą, jei ji atnaujintų savo veiklą kaip *Usenet* tinklo paslaugų teikėja. Teismas nurodė toliau pateiktus motyvus.
- 11 Suteikdama galimybę naudotojams naudotis įrašais savo serveriuose NSE vykdo veiklą, kuri padeda pasiekti naujus vartotojus. Kiek tai susiję su jos naudotojų paskelbtais pranešimais, kuriuos gauna kiti *Usenet* tinklo paslaugų teikėjai, NSE gali remtis BW 6:196c straipsnio 1 dalimi („mere conduit“ / paprastas perdavimo kanalas). Išsaugodama įrašus savo serveriuose saugojimo laikotarpiu NSE gali pasinaudoti atsakomybės išimtimis pagal BW 6:196c straipsnio 4 dalį (priegloba). NSE teikiamos paslaugos yra tik techninio, automatinio ir pasyvaus pobūdžio. Remiantis pagal BW 6:196c straipsnyje įtvirtintomis atsakomybės išimtimis, subjektui, kuriam gali būti taikoma ši nuostata, ši atsakomybė taip pat negali būti taikoma vien remiantis argumentu, kad jis pažeidžia kitų šalių teises padėdamas trečiosioms šalims daryti pažeidimus. Todėl net nesvarstytinas sprendimas, kuriuo būtų tenkinami *Stichting Brein* reikalavimai pripažinti. Šie reikalavimai pagrįsti prielaida, kad NSE irgi turi prisiimti atsakomybę kaip pažeidėja.

Nurodymas NSE atžvilgiu negali būti pagrįstas jos, kaip pažeidėjos, atsakomybe. Tačiau šis argumentas neturi reikšmės, nes nurodymą arba draudimą galima priimti remiantis BW 6:196c straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka. *Rechtbank* priimtu nurodymu susilaikyti nuo tam tikrų veiksmų neatsižvelgiama į NSE, kaip paslaugų, kuriomis naudojantis padarytas pažeidimas, teikėjos vaidmenį; nepakanka tik pasakyti, kad teikėja yra pažeidėja, situacija yra sudėtingesnė ir jai esant reikia taikyti kitų rūšių draudimus (2011 m. liepos 12 d. Sprendimas *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474). Šiame nurodyme tik numatyta NSE bendra pareiga kontroliuoti savo perduodamą ir išsaugotą informaciją, o tai prieštarauja

Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsniui. Tinkama priemone laikytinas nurodymas nustatyti NTD procedūrą.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

- 12 Kaip teigia *Stichting Brein*, NSE pažeidė jos atstovaujамų autorių išimtinę teisę, nes viešai skelbė jų kūrinius, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį. *Stichting Brein* apskundimo procedūroje nurodo, kad *Gerechthof* neatsižvelgė į tai, jog NSE atliko aktyvų vaidmenį kalbant apie jos išsaugotus pranešimus, būtent ta prasme, kad ji žinojo, kokie duomenys išsaugomi ir (arba) ji kontroliavo tuos duomenis. Šiomis aplinkybėmis ji nurodo, kad *Gerechthof* argumentas, jog NSE teikiamos paslaugos yra tik techninio, automatinio ir pasyvaus pobūdžio, yra neteisingas ir (arba) nėra pakankamai (logiškai) pagrįstas atsižvelgiant į teismo nuomonę, kad NSE ėmėsi veiksmų, kuriais siekė pritraukti naujų vartotojų.
- 13 Be to, *Stichting Brein* mano, kad *Gerechthof* neatsižvelgė į tai, jog tokiam paslaugų teikėjui kaip NSE viešai paskelbus kūrinius (o tokia prielaida rėmėsi *Gerechthof*) yra padaromas pažeidimas, ir kad tokiu atveju galimybė remtis BW 6:196c straipsniu nereiškia, kad negalima priimti sprendimo dėl reikalavimų pripažinti ir dėl nurodymo susilaikyti nuo tam tikrų veiksmų.
- 14 NSE laikosi nuomonės, kad ji (kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 27 konstatuojamąją dalį) savo platformoje, kurioje taikomos *Usenet* tinklo paslaugos, tik pateikė fizines priemones, kuriomis buvo suteiktos galimybės viešai skelbti kūrinius, todėl ji pati kūrinių viešai neskelbė. Tai matyti ir iš *Gerechthof* argumento, kad jos paslaugos yra tik techninio, automatinio ir pasyvaus pobūdžio. Ji teigia, kad *Gerechthof* nuomonė, jog ji viešai skelbė kūrinius, yra neteisinga ir (arba) logiškai nepagrįsta.
- 15 NSE mano, kad pagal BW 6:196c straipsnio 4 dalį (kuria į Nyderlandų teisę buvo perkeltas Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnis) jai neturi būti taikoma atsakomybė.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 16 Konstatuotina, kad dėl NSE veiksmų buvo viešai paskelbti saugomi kūriniai, nors nebuvo gautas teisių turėtojų leidimas, nes bent dalyje dvejetainių kodų pateikiama medžiaga, kuria pažeidžiamos jų teisės. Keltinas klausimas, ar NSE viešai skelbė kūrinius, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį, pirmiausia siūlydama platformą, kurioje *Usenet* tinklo naudotojai, pasinaudodami informacija naujienų grupėse ir (arba) vienkartinio pranešimo identifikaciniu kodu, gali rasti saugomus kūrinius ir juos parsisiųsti. Be to, reikia išsiaiškinti, ar NSE veikla neprieštarauja Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalies bei BW 6:196c straipsnio 4 dalies taikymui.

- 17 Pačioje Direktyvoje 2001/29/EB nėra paaiškinta, ką reiškia sąvoka „viešas skelbimas“. Šiuo atveju kalbama apie autonominę Sąjungos teisės sąvoką, kuri pagal šios direktyvos 23 konstatuojamąją dalį turi būti aiškinama plačiai. Vien fizinių priemonių teikimas viešam paskelbimui ar galimybės viešai paskelbti suteikimas savaime nereiškia viešo paskelbimo pagal Direktyvą 2001/29/EB (27 konstatuojamoji dalis). *Gerechtshof* nuomone, jei parduodami multimedijos grotuvai, į kuriuos iš anksto buvo įdiegti papildiniai, kuriuos galima rasti internete ir kuriuose yra hiperteksto nuorodų, nukreipiančių į visuomenei laisvai prieinamas interneto svetaines, kur autorių teisių saugomi kūriniai padaryti viešai prieinami be šių teisių turėtojų leidimo, tuomet negalima sakyti, kad yra vien teikiamos fizinės priemonės viešam paskelbimui ar suteikiama galimybė viešai paskelbti. Tokiu atveju akivaizdu, kad kūriniai skelbiami viešai (2017 m. balandžio 26 d. Sprendimas *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300). Dalijimosi rinkmenomis internete platformos *The Pirate Bay* valdytojų atveju taip pat nebuvo galima daryti išvados, kad joje tik „pateikiamos“ fizinės priemonės viešam paskelbimui ar galimybės viešai paskelbti suteikimui. Šioje platformoje esančios torentų rinkmenos yra suindeksuotos, kad dalijimosi rinkmenomis internete platformos naudotojai galėtų lengvai rasti su jais susietus kūrinius ir juos atsisiųsti. *The Pirate Bay* valdytojai viešai skelbia kūrinius, nes jie, indeksuodami su saugomais kūriniais susijusius metaduomenis ir siūlydami paieškos sistemą, leidžia platformos naudotojams surasti šiuos kūrinius ir dalytis jais (2017 m. birželio 14 d. Sprendimas *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456).
- 18 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalyje numatytos atsakomybės išimties taikomos tik tada, kai informacinės visuomenės paslaugų teikėjo veikla yra tik techninio, automatinio ir pasyvaus pobūdžio, o tai reiškia, kad tokių paslaugų teikėjas neturi žinių apie perduodamą arba saugomą informaciją, kurią išsaugojo jo paslaugų gavėjas, ir negali jos kontroliuoti. Tačiau išimties netaikomos, jei informacinės visuomenės paslaugų teikėjas vykde aktyvią veiklą.
- 19 Direktyvoje (ES) 2019/790 nustatyta nauja tvarka dėl prieigos visuomenei suteikimo, kiek tai susiję su internetinėmis paslaugomis dalijantis autorių teisių saugomais kūriniais ar kitais objektais, ir su sąlygomis, kuriomis tokių paslaugų teikėjams taikoma atsakomybė už neteisėtus viešo paskelbimo veiksmus (17 straipsnis). Tačiau neaišku, ar ši tvarka (ir kokia apimtimi) laikytina nauja teisės norma, ir kaip ji vertintina atsižvelgiant į iki šios tvarkos įsigaliojimą taikytiną teisę.
- 20 *Hoge Raad* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) manymu, nėra aišku, kaip atsakyti į klausimą, ar NSE viešai skelbė kūrinius. Viena vertus, neginčytina, kad *Gerechtshof* padarė išvadą, jog NSE paslaugos yra techninio, automatinio ir pasyvaus pobūdžio. Šiuo požiūriu negalima atmesti prielaidos, kad bus priimtas sprendimas, jog NSE tik teikė fizinės priemonės, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 27 konstatuojamąją dalį. Antra vertus, neginčytina, kad dėl NSE veiksmų saugomi kūriniai buvo viešai paskelbti, nors nebuvo gautas teisių turėtojų leidimas. NSE suteikė galimybę surasti šiuos kūrinius naudojantis

informacija naujienų grupėse ir (arba) vienkartinio pranešimo identifikaciniu kodu, ir juos atsisiųsti.

- 21 Kadangi sąvoka „viešas skelbimas“ turi būti aiškinama plačiai, negalima atmesti prielaidos, kad NSE veikla gali būti laikoma viešu skelbimu pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį. Apie tai kalbama pirmajame klausime.
- 22 Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, kyla klausimas, ar argumentas, kad NSE viešai skelbė kūrinis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį, neprieštaruja Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalies taikymui. Apie tai kalbama antrajame klausime.
- 23 Ko gero, Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalimi norėta apriboti atsakomybę už prieglobos paslaugas, neatsižvelgiant į tai, ar tokiu atveju kūriniai viešai skelbiami, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį. Tačiau gali būti ir taip, kad jau tuomet, kai patvirtinama, kad NSE viešai paskelbė kūrinis, galima daryti prielaidą, kad ji atliko aktyvius veiksmus, todėl negalima remtis Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalimi.
- 24 Jei į pirmąjį arba antrąjį klausimą bus atsakyta neigiamai, kyla klausimas, ar NSE, teikdama paslaugas, ėmėsi aktyvių veiksmų, kurie neleistų taikyti Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalies kitu būdu. Apie tai kalbama trečiajame klausime.
- 25 Jei bus nuspręsta, kad NSE viešai paskelbė kūrinis, tačiau sykiu gali remtis atsakomybės išimtimis pagal Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalį, reikės atsakyti į klausimą, ar NSE (kaip pažeidėjai) gali būti nurodyta nutraukti pažeidimą ir jo nebedaryti ateityje, ir (arba) galima nustatyti kitą draudimą, kuris būtų taikomas plačiau negu aprėpia Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 3 dalies taikymo sritis. Apie tai kalbama ketvirtajame klausime.
- 26 Sprendime *L'Oréal ir kt.* argumentuota, kad pažeidėjui taikomu draudimu logiškai siekiama jam uždrausti tęsti pažeidimą, o paslaugos, kuria naudojantis pažeidimas padarytas, teikėjo situacija yra sudėtingesnė ir jai esant reikia taikyti kitų rūšių draudimus (129 punktas). Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisinėmis sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią. Tačiau Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsniu draudžiama valstybėms narėms nustatyti teikėjams bendrą prievolę teikiant 14 straipsniu reglamentuojamas paslaugas stebėti informaciją, kurią jie saugo, taip pat bendrą prievolę aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis nelegalią veiklą.